

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința Camerei de Consiliu din 07 iunie 2016

Judecător de cameră preliminară X
Grefier X

Ministerul Public – DNA – Serviciul Teritorial Suceava
reprezentat de procuror Leonte Luminița

Pe rol, soluționarea contestației formulată de **inculpatul X** împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară din cadrul X din data de X pronunțată în dosar nr. X.

La apelul nominal, făcut în ședința camerei de consiliu, se prezintă inculpatul contestator X asistat de avocat ales X, avocat ales X pentru inculpatul intimat X și în substituirea avocatului din oficiu X pentru inculpatul intimat X, avocat X în substituirea avocatului ales X pentru inculpatul intimat X și avocat ales X pentru inculpatul intimat X, lipsă fiind inculpații intimați X.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că la dosarul cauzei s-au primit relațiile solicitate de la DIPI – Departamentul de Informații și Protecție Internă.

Judecătorul de cameră preliminară pune în discuție răspunsul primit de la DIPI – Departamentul de Informații și Protecție Internă.

Avocat ales X pentru inculpatul contestator X, având cuvântul, apreciază că există în continuare contradicții între răspunsurile primite, mai ales cu privire la terminologia *lucrători specializați din cadrul poliției*.

Procurorul, având cuvântul, apreciază că nu există contradicții între răspunsurile primite. Consideră că această adresă este primită de la SIPI – X, deoarece nu cunoaște în ce măsură au fost solicitate relații la DIPI - Departamentul Central cu privire la *sintagma lucrători specializați din cadrul poliției* și față de atribuțiile lor în cauza de față.

Judecătorul de cameră preliminară învederează că, față de răspunsurile primite, se constată că a apărut o chestiune de drept de a cărei dezlegare ține soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care apreciază că este necesar a se sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru a clarifica această situație.

Arată că dispozițiile codului de procedură penală și legislația specială nu reglementează și nu definește sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției* prevăzută de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală, nefiind arătate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească această categorie de personal pentru realizarea atribuțiilor de punere în executare a mandatelor de supraveghere tehnică.

Apreciază că această problematică are legătură cu cauza dedusă judecății, prezintă un caracter de noutate întrucât nu a mai fost clarificată printr-o hotărâre pronunțată pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu există un recurs în interesul legii pronunțat cu privire la această chestiune de drept și nici un recurs în interesul legii care să se afle în curs de soluționare, arătând că există și posibilitatea creării unei practici neunitare.

Judecătorul de cameră preliminară pune în discuție aspectele care ar trebui lămurite prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a ÎCCJ, în sensul de a statua :

1. Dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, lucrătorii specializați din cadrul poliției prev. de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală necesită avizul de poliție judiciară sau sunt acele persoane care îndeplinesc condițiile legale pentru a obține avizul de poliție judiciară.

2. Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. 1 Cod procedură penală conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot deține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

3. Dacă în sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției* intră și lucrătorii din cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă/ Serviciul de Informații și Protecție Internă.

Procurorul, având cuvântul, arată că se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, apreciind că sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției*, așa cum este prevăzută de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală, nu reprezintă o chestiune de drept asupra căreia ÎCCJ să se pronunțe printr-o hotărâre prealabilă, fiind o sintagmă și nu o chestiune de drept care să fie lămurită. În acest sens, arată că legile în vigoare, la care s-a făcut referire clarifică interpretarea acestei sintagme.

Apreciază că sesizarea pusă în discuție nu face obiectul art. 475 Cod procedură penală, arătând că și paragraful 49 din Decizia 51/2016 a Curții Constituționale dezleagă tangențial sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției*.

Avocat ales X, având cuvântul, apreciază ca fiind aplicabile în cauză dispozițiile art. 475 Cod procedură penală, atât sub aspectul admisibilității sesizării pusă în discuție, cât și sub aspectul chestiunilor invocate pe fondul problemei, întrucât această chestiune de drept nu a mai fost dezbătută și clarificată prin altă hotărâre prealabilă și nici printr-un recurs soluționat în interesul legii sau aflat pe rol.

Suplimentar, în cazul în care se va admite sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, solicită suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept invocată, pe o perioadă de 3 luni.

Judecătorul de cameră preliminară pune în discuție cererea formulată de apărătorul ales al inculpatului contestator, arătând că, potrivit art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, cauza poate fi suspendată până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Procurorul, având cuvântul, arată că nu este de acord cu suspendarea cauzei, întrucât s-a opus sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție. Însă, în condițiile în care se va admite sesizarea privind chestiune prealabilă invocată în cauză, arată că lasă la aprecierea instanței să se pronunțe cu privire la suspendarea cauzei.

Avocat ales X pentru inculpatul intimat X, având cuvântul, apreciază că sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 475 Cod procedură penală, motiv pentru care solicită să fie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea acestei chestiuni de drept, arătând că este de acord și cu suspendarea cauzei.

Avocat X și avocat X, având pe rând cuvântul, arată că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, apreciind că sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 475 Cod procedură penală. Arată că sunt de acord și cu cererea formulată privind suspendarea cauzei.

Declarând închise dezbaterile, care au fost înregistrate cu mijloace tehnice audio, potrivit disp. art. 369 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a rămas în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Asupra sesizării de față constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr. X din X al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DNA - Serviciul Teritorial X s-a dispus trimiterea în judecată a mai multor persoane printre care și a inculpatului X, pentru săvârșirea a **patru infracțiuni de luare de mită**, fapte prevăzute de **art. 289 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000**, două **infracțiuni de trafic de influență**, fapte prevăzute de **art. 291 alin. 1 Cod penal raportat la art. 6 și art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000** și **trei infracțiuni de fals în declarații**, fapte

prevăzute de art. 326 Cod penal, cu aplicarea art. 10 din Legea nr. 187/2012, totul cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

În fața judecătorului de cameră preliminară din cadrul instanței investite cu rechizitoriu, inculpatul X a invocat cereri și excepții ce au vizat în special neregularitatea actului de sesizare și nelegalitatea probelor obținute prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, cereri și excepții ce au fost respinse prin încheierea camerei de consiliu din 21.03.2016 de către judecătorul de cameră preliminară care a constatat, în baza art. 342 raportat la art. 346 Cod procedură penală, legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății cauzei cu privire la inculpați.

Împotriva încheierii a formulat contestație inculpatul X care a reiterat cererile și excepțiile invocate în fața judecătorului de cameră preliminară de la instanța investită prin rechizitoriu.

Excepțiile și cererile referitoare la nelegalitatea probelor obținute ca urmare a punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică au făcut trimitere la Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale prin care s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. 1 Cod procedură penală este neconstituțională.

Verificând cererile și excepțiile prezentate de inculpatul contestator, judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea contestației a constatat, pe baza relațiilor transmise de autoritățile competente, că mandatele de supraveghere tehnică emise în prezenta cauză au fost puse în executare de către lucrători din cadrul Serviciului de Informații și Protecție Internă X.

Prin adresa nr. 88/III – 13/2204.2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial X a susținut că în cadrul Serviciului de Informații și Protecție Internă X funcționează lucrători specializați din cadrul poliției, potrivit art. 142 alin. 1 teza a II a Cod procedură penală, această categorie neincluzându-se în sintagma *alte organe specializate ale statului* ce a făcut obiectul excepției de neconstituționalitate admisă prin Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale.

Solicitând relații cu privire la punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică emise în cauză, MAI - Departamentul de Informații și Protecție Internă a comunicat, prin adresa nr. 16400540 din 22.04.2016, că Departamentul de Informații și Protecție Internă este structură specializată în Ministerul Afacerilor Interne ce intră în categoria organelor specializate ale statului cu atribuții în domeniul siguranței naționale, instituția făcând parte din categoria „*alte organe specializate ale statului*”, sintagmă declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 16.02.2016 a Curții Constituționale a României, răspuns menținut și prin adresa MAI - Departamentul de Informații și Protecție Internă nr. 1640 751 din 6.06.2016.

Prin adresa nr. 2100675/MMD din 3.05.2016, MAI – DIPI - Serviciul de Informații și Protecție Internă Suceava a confirmat faptul că mandatele de supraveghere tehnică din cauză au fost puse în executare de lucrători din cadrul SIPI Suceava care nu au calitatea de organe de cercetare/sau urmărire penală, nu dețin avize de ofițeri de poliție judiciară și nu fac parte din categoria lucrătorilor specializați din cadrul poliției.

Ulterior, prin adresa nr. 2100687 din 27.05.2016, MAI – DIPI - Serviciul de Informații și Protecție Internă X a precizat că persoanele din cadrul SIPI X care au pus efectiv în executare mandatele de supraveghere tehnică sunt lucrători specializați în efectuarea activităților de punere în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică și au statutul profesional de polițiști, fiindu-le aplicabile dispozițiile Legii nr. 360/2000 modificată și completată privind Statutul polițistului.

Pentru susținerea punctului de vedere exprimat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial X referitor la existența unei practici prin care se reține calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției a personalului DIPI/SIPI la dosarul cauzei au fost depuse încheierea nr. 452 din 30.03.2016 a ÎCCJ – Secția penală pronunțată în dosarul nr. 870/1/2015 și încheierea nr. 486 din 6.04.2016 a ÎCCJ- Secția penală pronunțată în dosarul nr. 2246/2/2016.

Expunerea chestiunii de drept:

Față de situația prezentată mai sus, problema de drept ridicată în cauză este aceea de a stabili :

- dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.

- dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. 1 Cod procedură penală conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot deține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

- dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă / Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin.1 Cod procedură penală.

Examenul de admisibilitate a sesizării ÎCCJ:

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 475 Cod procedură penală sub aspectul admisibilității sesizării.

Astfel, se constată că judecătorul de cameră preliminară este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv a contestației formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la instanța investită cu rechizitoriu.

Întrucât în cauză se invocă cereri și excepții ce vizează legalitatea administrării probelor și nulitatea relativă a acestora, judecătorul de cameră preliminară apreciază că de lămurirea problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei, nu numai cu privire la contestația formulată de inculpat ci și cu privire la stabilirea vinovăției acestuia pe fondul cauzei.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 342 Cod procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Potrivit art. 282 alin. 1 Cod procedură penală, încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute de art. 281 Cod procedură penală, determină nulitatea actului atunci când, prin nerespectarea dispozițiilor legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, iar potrivit alin. 4 lit. a al textului, încălcarea dispozițiilor legale prevăzute de alin. 1 poate fi invocată până la închiderea procedurii de cameră preliminară dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.

Având în vedere dispozițiile legale mai sus enunțate coroborate cu dispozițiile art. 102 Cod procedură penală care reglementează excluderea probelor obținute în mod nelegal, Judecătorul de cameră preliminară evidențiază importanța deosebită pe care o reprezintă lămurirea problemei de drept puse în discuție, atât în ceea ce privește soluționarea contestației formulate în condițiile art. 347 Cod procedură penală și a pronunțării uneia dintre soluțiile prevăzute de art. 346 Cod procedură penală, cât și asupra fondului cauzei cu privire la susținerea acuzației în materie penală și a posibilității instanței de fond de a rezolva acțiunea penală prin pronunțarea uneia dintre soluțiile prev. de art. 396 alin. 1 Cod procedură penală.

Judecătorul de cameră preliminară consultând jurisprudența în materie constată că asupra chestiunii de drept pusă în discuție, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctele de vedere exprimate cu ocazia dezbaterilor orale de către participanți în procedura de cameră preliminară.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial X a arătat că se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât apreciază că sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției* așa cum este prevăzută de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală nu reprezintă o chestiune de drept pentru care este necesar a fi pronunțată o hotărâre prealabilă pentru a fi lămurită.

A făcut trimitere la dispozițiile legale în vigoare pentru interpretarea acestei sintagme.

Apreciază că sesizarea nu face obiectul art. 475 Cod procedură penală și arată că paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale dezleagă și analizează sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției*.

Apărătorii inculpatului contestator și a celor intimați au arătat că în cauză sunt îndeplinite condițiile cerute de art. 475 Cod procedură penală, atât sub aspectul admisibilității sesizării, cât și sub aspectul chestiunii de drept care nu a fost clarificată printr-o hotărâre prealabilă sau prin intermediul unui recurs în interesul legii, soluționat sau aflat pe rolul instanței competente.

Prezentarea normelor de drept și punctul de vedere al judecătorului de cameră preliminară asupra chestiunii de drept.

Potrivit dispozițiilor art. 142 alin. 1 Cod procedură penală în forma actuală după modificarea prin OUG nr. 6/2016, "procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau lucrători specializați din cadrul poliției".

Codul de procedură penală stabilește în art. 30 alin. 1 lit.a și b și art. 55 alin. 1 că procurorul și organele de cercetare penală sunt organe judiciare și respectiv organe de urmărire penală, neexistând nici o dispoziție care să definească sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției*.

Judecătorul de cameră preliminară constată că pe lângă dispozițiile codului de procedură penală instituția procurorului este reglementată și de legislația specială, respectiv Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Legea nr. 508/2004 privind înființarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, OUG nr. 43/2002 modificată și republicată privind Direcția Națională Anticorupție și Legea nr. 54/1993 republicată privind organizarea instanțelor și parchetelor militare.

Organele de cercetare penală în general, precum și cele de cercetare penală ale poliției judiciare își găsesc reglementarea în dispozițiile Legii nr. 218/2002 republicată privind organizarea și funcționarea Poliției Române, precum și Legea nr. 364/2004 privind organizarea poliției judiciare care arată în mod clar condițiile pe care trebuie să le îndeplinească personalul, modul de numire și atribuțiile acestora.

Din analiza legislației speciale prezentate anterior, respectiv Legea nr. 218/2002 republicată privind organizarea și funcționarea Poliției Române, Legea nr. 364/2004 privind organizarea poliției judiciare, precum și a legii nr. 360/2002 modificată și completată privind statutul polițistului, lucrătorii specializați din cadrul poliției nu sunt definiți, neavând o reglementare expresă.

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. 2 din Legea nr. 218/2002 republicată, personalul Poliției Române se compune din polițiști, alți funcționari publici și personal contractual.

Anexa 2 la Hotărârea nr. 416/2007 modificată și completată privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne stabilește la pct. 1 că Poliția Română este instituție și structură aflată în subordinea / în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind enumerate încă alte 23 de unități, instituții și structuri aflate în subordine printre care la pct. 3 Poliția de Frontieră Română, iar la pct. 7 Departamentul de Informații și Protecție Internă structură ce este prezentată și în dispozițiile art. 10 din OUG nr. 30/2007 modificată și completată, ce a pus în executare mandatele de supraveghere tehnică în prezenta cauză.

Poliția Română este organizată în unități, structuri, direcții centrale și teritoriale printre care Direcția de Ordine Publică, Direcția de Investigații Criminale, Direcția de constatare a Criminalității Organizate, Direcția de Investigare a Criminalității Economice, Direcția Rutieră, Direcția Arme Explozibile și Substanțe Periculoase, Direcția de Poliție Transporturi, Direcția Anticorupție, Direcția Operațiuni Speciale, Serviciul pentru Intervenții și Acțiuni Speciale, Direcția Control Intern, Serviciul de Poliție Canină, Sanitar Veterinar și pentru Siguranța Alimentelor etc, precum și servicii specializate, cadrul legal general care reglementează activitatea acestora fiind tot Legea nr. 218/2002 republicată și Legea nr. 360/2002 modificată și completată.

OUG nr. 6/2016 privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, modifică Legea nr. 135/2010 privind codul de

procedură penală, cât și Legea nr. 304/2004 republicată privind organizarea judiciară și Legea nr. 508/2004 modificată și completată privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, introducând dispoziții noi, precum că în vederea desfășurării activităților prevăzute de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală în cadrul Ministerului Public și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizate și Terorism funcționează prin detașare ofițeri sau agenți de poliție judiciară sub directa conducere și controlul nemijlocit al procurorilor, în limita posturilor prevăzute de lege.

Dispoziții similare privind încadrarea cu ofițeri și agenți de poliție judiciară ce își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control al procurorului, se regăsesc și în dispozițiile art. 6 și 10 alin. 2 din OUG nr. 43/2002 modificată și completată privind Direcția Națională Anticorupție.

Față de dispozițiile legale mai sus enumerate, sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției* rămâne fără reglementare, atât timp cât aceștia nu sunt organe de cercetare penală conform art. 30 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, organe de cercetare penală ale poliției judiciare conform art. 27 din Legea nr. 218/2002 republicată și ale art. 55 alin. 4 Cod procedură penală și nici ofițerii sau agenții de poliție judiciară prezentați în OUG nr. 6/2016.

Judecătorul de cameră preliminară constată că în paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale, deopotrivă obligatoriu precum și dispozitivul deciziei, se reține ca fiind justificată opțiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnică să fie pus în executare de către procuror și organele de cercetare penală care sunt organe judiciare conform art. 30 din Codul de procedură penală, precum și de către lucrătorii specializați din cadrul poliției în condițiile în care aceștia pot deține avizul de ofițeri de poliție judiciară în condițiile art. 55 alin. 5 Cod procedură penală.

Paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale face trimitere la posibilitatea obținerii avizului de către lucrătorii specializați din cadrul poliției în condițiile art. 55 alin. 5 Cod procedură penală, indicând astfel necesitatea îndeplinirii unei condiții prealabile de către aceștia.

Art. 55 alin. 5 Cod procedură penală la care face trimitere paragraful 49 al Deciziei Curții Constituționale vizează atribuțiile organelor de cercetare penală speciale care, potrivit textului, sunt îndeplinite de ofițeri anume desemnați în condițiile legii, care au primit avizul conform al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce conduce la ideea că lucrătorii specializați din cadrul poliției nu sunt organe de cercetare penală ale poliției judiciare, întrucât dacă ar fi fost așa s-ar fi făcut trimitere la dispozițiile art. 55 alin. 4 Cod procedură penală, care reglementează atribuțiile acestei categorii de organe de urmărire penală și arată expres că sunt îndeplinite de lucrători specializați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, în fapt Ministerul Afacerilor Interne.

Potrivit art. 57 alin. 2 Cod procedură penală, organele de cercetare penală speciale efectuează acte de urmărire penală numai în condițiile art. 55 alin. 5 și 6 corespunzător structurii din care fac parte, în cazul săvârșirii infracțiunilor de către militari sau în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție și de serviciu prevăzute de codul penal săvârșite de către personalul navigant al marinei civile, dacă fapta a pus sau a putut pune în pericol siguranța navei sau a navigației ori a personalului. De asemenea, organele de cercetare penală speciale pot efectua, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și infracțiunilor de terorism din dispoziția procurorului, punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică.

Se constată că interpretarea sistematică sau teleologică a sintagmei *lucrători specializați din cadrul poliției* nu conduce la stabilirea fără echivoc a acestei categorii de persoane, iar o interpretare literală a sintagmei pornind de la sensul cuvintelor folosite ar crea o situație paradoxală atât timp cât în cadrul poliției, lucrători sunt și funcționarii publici și personalul contractual, iar termenul de poliție se regăsește și în legislația specială care reglementează activitatea Poliției de Frontieră, Poliției Locale și Poliției Militare etc.

Deși mandatele de supraveghere tehnică sunt, potrivit dispozițiilor art. 139 alin. 1 Cod procedură penală, emise de judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege, pentru punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică de către lucrătorii specializați din cadrul poliției prev. de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală, prezentul Cod de procedură penală și legislația specială nu conține reglementări care să definească și să arate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească această categorie de personal.

Potrivit art. 6 și 9 din legea nr. 51/1991 republicată raportat la art. 10 din OUG nr. 30/207 modificată și completată, Departamentul de Informații și Protecție Internă este structură specializată a Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate în vederea asigurării ordinii publice, prevenirii și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale, privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate în cadrul Ministerului.

Structura Departamentului de Informații și Protecție Internă este formată din aparatul central cu direcții generale/diviziuni și structuri independente și aparatul teritorial cu servicii județene de informații și protecție internă.

Personalul Departamentului de Informații și Protecție Internă este compus din funcționari publici cu statut special și personal contractual care au drepturile și obligațiile prevăzute de Legea nr. 360/2002 modificată și completată privind Statutul polițistului.

Întrucât dispozițiile codului de procedură penală, legislația specială și considerentele prezentate în paragraful 49 al Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale nu definește și nu clarifică condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele prezentate în art. 142 alin. 1 Cod procedură penală din sintagma *lucrători specializați din cadrul poliției* pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, Judecătorul de cameră preliminară apreciază că se impune pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate. Deși la nivelul Curții de Apel nu a fost identificată jurisprudența cu privire la chestiunea de drept propusă, Judecătorul de cameră preliminară apreciază că problema de drept se impune a fi lămurită prin pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru a preîntâmpina practica neunitară în materie.

Pentru considerentele arătate anterior, Judecătorul de cameră preliminară apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării și, în baza art. 475 și art. 476 alin. 1 Cod procedură penală, urmează a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate, iar în baza art. 472 alin. 2 Cod procedură penală va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea prezentelor chestiuni de drept.

Pentru aceste motive,
În numele legii,

DISPUNE

În baza art. 475 și art. 476 alin. 1 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

- Dacă pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, lucrătorii specializați din cadrul poliției prevăzuți de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală necesită aviz de poliție judiciară sau este suficient ca aceste persoane să îndeplinească condițiile legale pentru a obține avizul.

- Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 142 alin. 1 Cod procedură penală conform considerentelor prezentate în paragraful 49 din Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale, lucrătorii specializați din cadrul poliției care pot deține avizul de poliție judiciară sunt organe de cercetare penală speciale.

- Dacă lucrătorii Departamentului de Informații și Protecție Internă / Serviciul de Informații și Protecție Internă au calitatea de lucrători specializați din cadrul poliției, în accepțiunea prevăzută de art. 142 alin. 1 Cod procedură penală.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea prezentei chestiuni de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică, azi, 7.06.2016.

Judecător de cameră preliminară,

Grefier,

Red. : X

Dact. : X

2 ex./ 23 iunie 2016